

Expremiér Jiří Paroubek: Kam až to zajde? Ke světové válce?

- CZ24 News | 14. listopadu 2023

SVĚT: Ve světě existují dva velké konflikty. A ať chceme nebo nechceme, zasahují i naše životy. Zdá se, že mocní tohoto světa, zejména pak mocní ve Spojených státech, si nedělají příliš hlavu s tím, jak se budou oba dva tyto konflikty vyvíjet. Jak ten na Ukrajině, který je de facto zástupnou válkou mezi Spojenými státy a jeho spojenci a Ruskem. Tak ten mezi Izraelem a Hamásem.

Zdá se, a na to narážejí někteří politici i komentátoři v posledních několika týdnech dokonce i u nás, že Ukrajina narazila na meze svých lidských zdrojů. Prostě utrpěla za dobu konfliktu obrovské ztráty, o kterých se nemluví a které způsobují, že je stále těžší nahradit na bojišti chybějící živou sílu na její straně. Ani dodávky zbraní ze Západu zatím mnoho nevyřešily. Rusko drží ty oblasti, které držet chce na jihu a východě Ukrajiny. Oblasti s převážně ruskojazyčným obyvatelstvem a také Krym s převážně ruskojazyčným obyvatelstvem. A tzv. protiofenziva ukrajinských vojsk mizí v písku. A také v určitém druhu nezájmu západních médií, komentátorů a politiků. Na první místo jejich zájmu se dostal Izrael a jeho konflikt s Hamásem v pásmu Gazy. Ten hrozí každým okamžikem se rozšířit do dalších zemí. Izrael pravidelně utočí na cíle v sousední Sýrii i v jižním Libanonu. A na cíle v Sýrii útočí také armáda Spojených států. Takový maličký detail, že Sýrie má svou vládu, jejíž legitimitu ovšem USA neuznávají, není prostě na překážku. Sousední Jordánsko a Egypt se zatím drží v přísné neutralitě od konfliktu. Jiná věc je, že pokud konflikt v Gaze bude pokračovat dlouhou dobu, budou vlády v obou zemích, v zásadě autokratické vlády v obou zemích, nuceny více nebo méně přihlídnout k převažujícím názorům a náladám vlastního obyvatelstva. A tyto nálady jsou protiizraelské a propaletinské už také proto, že např. v Jordánsku tvoří občané palestinského původu možná více než polovinu místního obyvatelstva.

Zdá se, že Netanjahuovo vedení Izraele se vydalo na válečnou stezku, aniž ví, jakých cílů chce dosáhnout, respektive jakých cílů může dosáhnout. A tak po okupovaném území na západním břehu Jordánu běhají bojůvky izraelských osadníků, samozřejmě ozbrojené, a terorizují tamní palestinské obyvatelstvo.

Izraelská armáda má jiné starosti a tak jen přihlíží anebo, podle arabských zdrojů, se dokonce do těchto více méně teroristických akcí zapojuje. Palestinské úřady na západním břehu Jordánu nejsou naprosto vybaveny k řešení tohoto typu konfliktu. A tak více méně přihlížejí akcím osadníků, kteří mají dnes krytí v Netanjahuově vládě v podobě zastoupení extrémistických stran ve vládě. Toto řádění si vyžádalo podle arabských zdrojů, které zřejmě nebudou příliš vzdálené od pravdy, od začátku tohoto roku cca 400 obětí.

Samozřejmě, že politika je i o emocích. Pokud ozbrojenci, teroristé z Hamásu napadali před více než měsícem jih Izraele a zabili často velmi brutálně zhruba 1200 pokojných obyvatel Izraele a 240 dalších lidí unesli, lze rozhořčení po jistou dobu pochopit. Ale určitě ne třeba půl roku nebo rok. Určitě se nedají pochopit zřejmě snahy části Izraelců vyhánět palestinské obyvatelstvo z jeho domovů, jak na okupovaných arabských územích na západ od řeky Jordán, tak v pásmu Gazy. Konec konců výzvy izraelské armády k opuštění jejich domovů, které dostávají obyvatelé Gazy v její severní části, nejsou ničím jiným než vyháněním obyvatelstva. Pokud se, řekněme jen ze severní Gazy stane (a ona už vlastně je) bojová zóna, lze očekávat, že tato část města bude zcela srovnána se zemí. A tedy, že se život do této části města nebude moci už nikdy vrátit. Z čeho by vlastně v ruinách města jeho obyvatelé žili.... Bez dostatečných dodávek vody, energií a dalších zdrojů. A jak nyní vidíme i

bez lékařské péče.

Celkem stereotypními se staly argumenty izraelské armády, když dojde k útoku na nemocnice, že tyto raketové útoky provedli samotní Palestinci. Čekat něco dobrého od teroristů z Hamásu se asi nedá. Ale tvrzením, že by jejich rakety, většinou podomácku vyráběné, měly takovou razanci a sílu, aby na jeden úder zničily velkou nemocnici, se prostě nedá věřit.

Premiér Netanjahu ve svých vyjádřeních mluví o tom, že po skončení válečné operace bude spravovat Gazu jiná palestinská reprezentace, nežli reprezentace Hamásu nebo nežli ta, která dnes spravuje západní břeh Jordánu. To jsou fantaskní vyjádření, která nikdo rozumný nemůže brát vážně.

V Gaze i po ukončení válečné operace zůstane více než 2 miliony obyvatel, kteří budou závislí čistě na humanitární pomoci a které si nikdo na své území nepřeveze. Ani Egypt, ani Jordánsko a už vůbec ne evropské státy. Žádný z nich. A pokud bude fyzicky existovat palestinské obyvatelstvo, které nelze vyhnat ani do pouště, ani jiným způsobem jej eliminovat, musí Izrael najít mírový modus vivendi. Může zničit bojovníky Hamásu v tunelech. Může zavést po určitou dobu vojenskou okupaci území Gazy. Ale po celou tu dobu bude mít problém. Místo Hamásu vyroste jiná radikální organizace. Tedy, pokud Izrael a USA nebudou ochotny hledat a najít cestu k mírovému uspořádání. Ta spočívá v uskutečnění celé řady rezolucí OSN, tedy především v umožnění vzniku Palestinského státu. Ne quasistátu, karikatury státu, ale státu, který bude mít své území, suverenitu, mezinárodně uznanou reprezentaci a který bude rychle směřovat k uzavření mírové smlouvy s Izraelem.

Naprostou většinu zemí Západu, včetně Spojených států zasáhly propalestinské demonstrace. V Londýně se o víkendu takové demonstrace zúčastnilo prý 300 tisíc lidí. Možná, že jich ve skutečnosti bylo ještě více. Pokud bude konflikt pokračovat a budou další a další oběti na lidských životech na straně civilního obyvatelstva Gazy, nelze vyloučit další a ještě masovější demonstrace. A také radikalizaci demonstrantů.

Přítomnost flotily Spojených států na východě Středozemního moře má být varováním Íránu, aby se nepokusil zasahovat do konfliktu, s tím, že by pak Spojené státy mohly zasáhnout přímo proti Íránu. To by nepochybně vedlo k další vlně emocí v arabském a muslimském světě. Tedy protiamerických a protizápadních emocí. Zejména velké evropské státy - Francie, Británie, Německo - musí brát ohledy na své mnohamilionové muslimské menšiny. Prostě Střední východ je sudem střelného prachu a při neopatrné manipulaci s tímto sudem může dojít k obrovské explozi, která může přerůst ve světový konflikt.

I z tohoto důvodu by bylo dobré konflikt na Ukrajině co nejrychleji uzavřít. Jak je zřejmé, Rusové jsou připraveni a vybaveni na dlouholetý konflikt se Západem, který je pro ně jen okrajovou válkou lokálního charakteru. Bohužel, Evropskou unii, a to zejména země jako je Česko, pokračování tohoto konfliktu vede k prohlubování ekonomických problémů. K dalšímu růstu inflace a k dalšímu poklesu životní úrovně lidí. Ta za poslední dva roky klesla v souhrnu nejméně o pětinu, spíš až o čtvrtinu. A zdá se, že s ohledem zejména na ceny energií (elektřiny, plynu, tepla) můžeme očekávat další kolo zdražování v příštím roce. Je tedy v našem národním zájmu s celým konfliktem skoncovat. Řešit tak i jiné, nezbytnější věci, které občané pro svůj život potřebují.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)